

VIII.

Betræfning

over

Forslag til Lov om Ægtefæls Indgaaelse for danske Konsuler i Udlandet.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 11te December 1891.)

Idet undertegnede Udvalg i det hele giver Lovforslaget sin Tilslutning, har det kun fundet Anledning til at foreslaa nogle Ændringer i Enkeltheder, som ville findes begrundede i de efterfølgende Bemærkninger.

Til § 1.

I denne Paragrafs 1ste Stykke betegnes den borgerlige Handling, hvorved Konsulen modtager Parternes Erklæring om at ville have hinanden til Mand og Hustru og derefter forkynder, at Ægtefælsbetet lovlig er indgaaet mellem dem som en „Vielse“. Da dette Udtryk imidlertid i vort Lovsprog er forbeholdt den kirkelige Handling, hvorved Ægtefælsbetet stiftes, har Udvalget for Overensstemmelsens Skyld fundet sig foranlediget til her og paa flere Steder i det følgende at foreslaa en forandret Affattelse, hvorved Brugen af dette Ord undgaaes. Da Udvalget derhos betragter dette Lovforslag som et Slags Tillæg til Lov 13de April 1851, for saa vidt som det gaar ud paa, at en lignende ægtefælsstiftende Myndighed, som den, der ved bemeldte Lov er tillagt danske Øvrigheder, fremtidig ogsaa skal tilkomme

danske Konsuler, har det anset det for hensigtsmæssigt udtrykkelig at fremhæve dette ved at betegne det for Konsulen indgaaede Ægtefælsbetet som et borgerligt Ægtefælsbetet. Den mulige Misforstaaelse, der kunde foranlediges ved dette Udtryk, som om der til Indgaaelse af dette Ægtefælsbetet skulde kræves de samme Betingelser, som fordres efter Lov 13de April 1851, vil formentlig i tilstrækkeligt Maal være afværget ved Lovforslagets egen særlige og udtømmende Angivelse af Betingelserne for dette borgerlige Ægtefælsbetets Indgaaelse.

Naar det dernæst i § 1, 1ste Stykke, i Slutningen som Betingelse for Ægtefælsbetets Indgaaelse for Konsulen kræves, at begge de vordende Ægtefæller eller en af dem skulle være danske Underaatter, stemmer Tilføjelsen af dette sidste Udtryk ikke med den almindelige statsretlige Sprogbrug, hvor efter der ved dansk Underaatter tænkes paa en her i Landet bosat Person, og det foreslaas derfor udeladt.

Ordet „Vielseshandlingen“ i 2det Stykke, 1ste til 2den Linie, foreslaas i Henhold til det foran bemærkede ændret til „Handlingen“; jfr. Lov 13de April 1851 §§ 6 og 7.